

GORAN BRAJKOVIĆ

(Zagreb, 18. srpnja 1978. - Opatija, 28. lipnja 2015.)

U teškoj prometnoj nesreći u Opatiji, smrtno je stradao bivši hrvatski nogometni reprezentativac, odličan vezni igrač, Goran Brajković.

Rođen je u Zagrebu 18. srpnja 1978. godine.

Igračku karijeru započeo je u mlađim uzrastima HNK Rijeke, a od 1998. do 2003. godine igrao je za prvu momčad. Zatim je (od 2003. do 2004.) Brajković u Ukrajini, gdje igra za momčad Arsenal iz Kijeva. Potom se vraća kući te je 2004. godine nogometaš Pomorca iz Kostrene.

Nakon toga odlazi u Sloveniju, od 2005. do 2007. igra za momčad Bele Krajine. U sezoni 2007./08., Brajković igra na Islandu u HK Kopavogs, a iduću sezonu provodi u Albaniji, u momčadi KS Flamurtari.

Od 2009. do 2010. je u Grčkoj gdje je nogometaš Kastorije, nakon čega se vraća u Hrvatsku i pristupa momčadi NK Opatija, gdje je bio i trener pionira.

Za hrvatsku reprezentaciju odigrao je dvije utakmice. Debitirao je 10. studenog 2001. godine u Seulu, u prijateljskoj utakmici u kojoj je Republika Koreja pobijedila Hrvatsku sa 2-0. Tri dana kasnije, nastupio je za "vatrene" protiv istog suparnika u Gwahju, također u prijateljskoj utakmici (1-1).

U njegovim najboljim igračkim godinama, u veznom redu hrvatske reprezentacije vladala je prava gužva. Sve as do asa hrvatskog nogometa i to je jedini razlog što Brajković nije više igrao u dresu s državnim grbom.

Bilo je to još vrijeme Prosinečkog, Stanića, Rapaića i ostalih velikana našeg nogometa.

Igrao je Goran Brajković i za hrvatske nogometne reprezentacije do 20 i 21 godine.

Brajković je doista bio odličan vezni igrač, u sredi-ni terena dirigirao je igrom, čovjek od kojega je sve počinjalo.

Vješt u dodavanju, odlična udarca. Istinska je šteta što su ozljede više puta prekidale njegovu dobru formu. Svaki put bi se uspio vratiti, ali je onda trebalo ispočetka...

Kada se podvuče crta pod igračku karijeru Gorana Brajkovića, lako je zaključiti da zbog ozljeda koje su ga uporno pratile, nakon odlaska iz Rijeke nikad nije zaigrao onako kako je znao.

Sahranjen je na groblju u Matuljima.

(Jurica Gizdić)

JAKOV MATOŠIĆ

(Split, 3. svibnja 1940. - Zagreb, 4. rujna 2015.)

U Zagrebu je u 76. godini preminuo poznati vaterpolski vratar i vaterpolski dužnosnik međunarodnog ugleda Jakov Matošić.

Rođen je u Splitu, 3. svibnja 1940. godine. Vaterpolsku karijeru započeo je u splitskom Jadranu, potom je bio vaterpolist Mornara, a po odlasku u Zagreb vratar Mladosti i Medveščaka.

S Jadranom je osvojio naslov prvaka Jugoslavije 1957. godine, čija vrata čuva do 1960., a potom je vratar šampionske momčadi Mornara 1961., sve do 1964. kada odlazi u Zagreb. Nakon dolaska u Zagreb, s Medveščakom je 1966. godine osvojio zimsko prvenstvo države.

Jednu sezonu proveo je u Mladosti gdje je bio pričuva Karlu Stipaniću, da bi se 1972. vratio u Medveščak, u kojemu je 1975. okončao karijeru. Ubilježio je i nekoliko nastupa za juniorsku reprezentaciju.

Pri kraju igračke karijere položio je ispit za suca, da bi od 1975. godine postao međunarodni vaterpolski sudac, a potom i opunomoćenik. Dva puta sudio je finale tadašnjeg Kupa europskih prvaka.

Od 1990. godine Jakov Matošić bio je član Europskog vaterpolskog saveza (EWPC), a bio je i dugogodišnji član LEN-a (Europskog upravnog tijela za vodene športove) i njihov opunomoćenik do 2012. Matošić je bio i član Tehničke komisije Svjetske vaterpolske federacije.

Vrlo veliku ulogu Matošić je odigrao prigodom razdruživanja Hrvatskog vaterpolskog saveza od Vaterpolskog saveza Jugoslavije 1991. godine.

Bio je prvi glavni tajnik Hrvatskog vaterpolskog saveza (od 1990.) i tu dužnost obnaša sve do 2003. godine. U tom razdoblju, važno je istaći, naši su vaterpolisti osvojili i srebrnu medalju na Olimpijskim igrama 1996. godine u Atlanti.

U skladu s tada važećim Statutom FINA-e, tri hrvatska saveza - Plivački, Vaterpolski i Savez skokova u vodu - izrazila su volju i želju da se međusobno udruže u Hrvatsko plivačko udruženje. Osnivačka Skupština održana je u Zagrebu, 27. prosinca 1991. gdje je Jakov izabran za glavnog tajnika.

Jakov Matošić obnašao je i dužnost predsjednika Međunarodne komisije Hrvatskog vaterpolskog saveza, a bio je (od 2003. do 2010.) i glavni tajnik Medveščaka.

Uparedo sa športskom, izgradio je i akademsku karijeru diplomiravši na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Sahranjen je na zagrebačkom groblju Mirogoj.

(Jurica Gizdić)

